

BRĀĻU MĪLESTĪBA

Ebr. 13:1

Brāļu mīlestība lai paliek.

Mīļie draugi Jēzū Kristū,

Šodien ir Tēvu diena. Tā ir diena, kad ģimenes pateicas par saviem tēviem.

Tēvu diena, ir labs laiks mums katram atcerēties, ka ja esam kristieši, tad mums visiem ir tas pats Debesu Tēvs.

Jāņa evaņģēlijā lasām:

Bet cik Viņu (tas ir Kristu) uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem, tiem, kas tic Viņa vārdam, kas nav dzimuši ne no asinīm, ne no miesas iegribas, ne no vīra gribas, bet no Dieva.

Kad ticam uz Jēzu Kristu, tad esam Dieva bērni. Jānis savā pirmā vēstulē raksta:

Redziet, kādu mīlestību, Dievs mums ir parādījis, ka tiekam saukti Viņa bērni un tādi mēs arī esam.

Kad esam Jēzū Kristū, tad esam Dieva bērni. Tas nozīmē ka mēs Kristū, visi esam māsas un brāļi.

To mums jau apstiprina mūsu teksts. Tiekam no Ēbreju vēstules autora mudināti:

Brāļu mīlestība lai paliek.

Ir ļoti svarīgi, ka mēs pie šī punkta cītīgi piestrādājam. Ir ļoti svarīgi, ka mēs atļaujam šai domai tā kārtīgi iesēties un iesakņoties mūsu sirdī.

Mēs esam māsas un brāļi Jēzū Kristū un mums ir mīļš un labs Tēvs Debesīs, kurš par mums gādā un kurš mūs ļoti mīlē.

Ģimenē, kur ir labs tēvs, visi bērni tiek mīlēti vienādi. Viens bērns nav svarīgāks par otru bērnu, vai mīlēts vairāk par otru. Pasvītroju pirmos vārdus - **ģimenē, kur ir labs tēvs.**

Mēs esam grēcinieki, dzīvojam grēcīgā kritušā pasaulē, un ne vienmēr ir labs tēvs un ne vienmēr ir viss kā vajaga.

Bet mūsu Tēvs debesīs ir labs Tēvs, un Viņa mīlestība ir tāda pat visiem. Visi Viņa bērni ir mīlēti vienādi. Ja Dievs Tēvs mūs tā ir mīlējis, tad arī mums būs tāpat citam citu mīlēt.

Bieži vien draudzes dzīvē zaudējam skatu vai perspektīvu. Aizmirstam šo pamatprincipu, ka visi esam vienlīdzīgi. Visi esam Dieva bērni, tanī pašā laikā grēcinieki, kas dzīvo no Dieva žēlastības.

Viens nav mīlēts vairāk par otru. Mēs katrs esam Dievam mīļš un dārgs bērns. Ja mēs iemācīsimies viens otru tā saredzēt, tad svētīgi mēs būsim.

Kas bieži vien sadala ģimenes, nostāda māsas un brāļus vienu pret otru- skaudība, greizsirdība un iedomība.

Tās ir nezāles, ko velns iesien ģimenēs un draudzēs, kas, ja netiek pamatīgi izravētas un iznīcinātas, ar laiku uzsūc visu labo un pārņem. Tūlīt, kā šīs nezāles parādās, vajaga tās izravēt.

Ja mēs paskatāmies drusku tālāk mūsu tekstā, tur tiek apliecināts ka mūsu Tēvs nemainās. Astotā pantā ir rakstīts:

Jēzus Kristus vakar un šodien tas pats un mūžīgi.

Šie vārdi nav tikai attiecināmi uz Jēzu Kristu, bet gan uz visu trīsvienību, jo Viņš ir viens.

Mums ir Tēvs debesīs, kas vakar un šodien tas pats un mūžīgi.

Tas nozīmē, ka varam uz Viņu droši paļauties, un tas nozīmē, ka varam droši paļauties uz Viņa vārdu.

Tie principi, kas valdīja Bībeles laikos, ir tāpat spēkā šodien. Galvenais kas visur caur skan ir mīlestība, jo Dievs ir mīlestība.

Brāļu mīlestība lai paliek.

Paskatīsimies uz tiem kas mums blakus sēž, vai kas mums priekšā vai aiz mums sēž. Vai apjēdzamies – tā ir mana māsa, vai tas ir mans brālis? Man šķiet, mēs to pietiekami neapzināmies un tādejā vienmēr atteicīgi nerīkojamies un neizturamies.

Brāļu mīlestība lai paliek.

Šodien, kad aiziesim mājās, pirms ejam gulēt, padomāsim par tiem cilvēkiem, ko šodien satikām baznīcā. Izmantosim mirkli, lai pateiktos Dievam, ka viņš vai viņa ir mūsu brālis vai māsa. Pacelsim viņus Dieva priekšā pateicības lūgšanās, kā arī aizlūgšanās. To darot, mēs atradīsim, ka mūsu saprašana atvērsies un mūsu mīlestība augs.

Pasaulē varam iestāties dažādās biedrībās un klubos. Tiem savs labums, sava nozīme. Bet svētīgākā vieta, kur būt ir Dieva draudzē, jo draudze tev ir ģimene. Māsas un brāļi.

Ģimenes dzīvība ir mīlestība. Ir labi, ka reizēm mēs pārbaudām, kur mēs stāvam, kā nu ir ar mūsu mīlestību.

Laiku pa laikam mums jānodod savu mašīnu servisā, lai pārmainītu eļļu, un lai šo to salabotu vai pārmainītu daļas, kas novalkājušās līdz ar lietošanu. Laiku pa laikam ir arī labi pazemoties Dieva priekšā un savu sirdi nodot servisā. Ļaut lai Dieva vārds to iztīra, lai atjauno un atspirdzina.

Ir ļoti daudzas vietas Dieva vārdā, kas to dara, bet šodienas pārdomām iedziļināsimies 1. Kor 13. Nodaļā:

Ja es runātu ar cilvēku un eņģeļu mēlēm un man nebūtu mīlestības, tad es būtu skanošs varš vai šķindošs zvārgulis.

Un, ja es pravietotu un ja es zinātu visus noslēpumus un atziņas dziļumus, un ja man būtu pilnīga ticība, ka varētu kalnus pārcelt, bet nebūtu mīlestības, tad es neesmu nekas.

Un, ja es visu savu mantu izdalītu nabagiem un nodotu savu miesu, lai mani sadedzina, bet man nebūtu mīlestības, tad tas man nelīdz nenieka.

Mīlestība ir lēnprātīga, mīlestība ir laipna, tā neskauž, mīlestība nelielās, tā nav uzpūtīga.

Tā neizturas piedauzīgi, tā nemeklē savu labumu, tā neskaistas, tā nepiemin ļaunu.

Tā nepriecājas par netaisnību, bet priecājas par patiesību.

Tā apklāj visu, tā tic visu, tā cer visu, tā panes visu.

Mīlestība nekad nebeidzas, pravietošana beigsies, valodas apklusīs, atziņa izbeigsies.

Jo nepilnīga ir mūsu atziņa un nepilnīga mūsu pravietošana.

Bet, kad nāks pilnība, tad beigsies, kas bija nepilnīgs.

Kad biju bērns, es runāju kā bērns, man bija bērna tieksmes un bērna prāts, bet, kad kļuvi vīrs, tad atmetu bērna dabu.

Mēs tagad visu redzam mīklaini, kā spoguļi, bet tad vaigu vaigā; tagad es atzīstu tik pa daļai, bet tad atzīšu pilnīgi, kā es pats esmu atzīts.

Tā nu paliek ticība, cerība, mīlestība, šās trīs; bet lielākā no tām ir mīlestība.

Mums te tik skaidri pateikts. Ļausim lai šie vārdi mūs šķīsta, iztīra un atjauno mūsu sirdis.

Lūgšim, lai Dievs pilda mūsu sirdis ar šo svēto un patieso mīlestību.

Zemosimies Dieva priekšā un lūgšim lai Viņš no mums izņem ārā, izravē visa nezāles- nepiedošanu, skaudību, iedomību, dusmas, atriebības garu utt.

Apņemsimies katrs no jauna dzīvot mīlestībā. Mīlot Dievu un mīlēt cits citu. Brāļu mīlestība netik vien lai paliek, bet lai tā augdama augtu. Lai tā kā ūdens straumes plūst no mums.

Lai pieplildītos Jēzus teiktais:

No tā visi pazīs , ka jūs esat mani māceklī, ja jums būs mīlestības savā starpā.

Āmen